

Sygn. akt I C 861/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR del. Agnieszka Troć

Protokolant st.sekr.sąd. Katarzyna Łęczycka

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa L. K.

przeciwko T. P.

o zapłatę kwoty 80.000 zł i rentę

I. powództwo oddała;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

Sygn. akt I C 861/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 kwietnia 2014 r. L. K. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od T. P. kwoty 80 000 zł tytułem „odszkodowania – zadośćuczynienia” oraz kwoty 2 000 zł miesięcznie tytułem „dożywotniej renty”. Powód w uzasadnieniu swojego żądania wskazał, iż domaga się powyższych kwot za bezzasadne, nieprawne, bezpodstawne i dokonane pod wpływem (...) policji wystąpienie z wnioskiem do Sądu o zastosowanie wobec powoda aresztu tymczasowego a nadto za notoryczne znęcanie się psychiczne i moralne nad powodem. Wskazał także, że pełne i szczegółowe uzasadnienie zarzutów nastąpi podczas procesu sądowego (pozew karta 2).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, że jako prokurator (...) nadzorował śledztwo prowadzone za numerem 2 Ds 30/14/Sp(c) przeciwko L. K.. Czynność jakie podejmował wynikały z charakteru jego pracy jako funkcjonariusza publicznego i określone były ustawą z dnia 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze, rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, przepisami kodeksu postępowania karnego jak również zarządzeniem (...), które określa podział czynności prokuratorów. Wskazał, że prokurator realizuje uprawnienia w interesie państwa, gdyż zadaniem prokuratury jest strzeżenie praworządności oraz czuwanie nad ściganiem przestępstw. Czynności jakie podejmował w sprawie podejmował jako prokurator w interesie państwa a nie jako osoba fizyczna. Zdaniem pozwanego brak jest po jego stronie legitymacji procesowej biernej, gdyż powód wywodzi swoje roszczenia z rzekomo wadliwego prowadzenia postępowania przygotowawczego, a więc odnosi się do funkcjonowania państwa w sferze wykonywania funkcji władczych i realizacji zadań władzy publicznej. Pozwany nadto wskazał, że zgodnie z dyspozycją artykułu 417 § 1 k.c. za ewentualną szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem

działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa, a w tym przypadku (...)a nie on jako T. P. (odpowiedź na pozew karta 53 – 54).

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2015 roku powód przyznał, że otrzymał odpowiedź na pozew i podtrzymał swoje powództwo przeciwko T. P..

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa zgodnie z odpowiedzią na pozew (karta 64).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Komenda Powiatowa Policji w Ł. wykonywała powierzone jej czynności w ramach śledztwa prowadzonego przez (...)dotyczącego przestępstwa usiłowania rozboju. W toku postępowania, które toczyło się pod sygnaturą 2 Ds 30/14, prokurator (...) T. P. przedstawił L. K. zarzuty popełnienia czynów polegających na pomocnictwie i podżeganiu do rozboju, handlu narkotykami i papierosami bez akcyzy i posiadaniu narkotyków oraz trzykrotnie przesłuchał powoda w charakterze podejrzanego. Następnie w/w prokurator skierował do Sądu Rejonowego w Siedlcach wniosek o zastosowanie wobec powoda środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Podejrzany o usiłowanie rozboju w toku tego postępowania był K. M., który złożył wyjaśnienia obciążające powoda. Wobec tego podejrzanego także został skierowany wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania. Sąd Rejonowy w Siedlcach uwzględnił wniosek o tymczasowe aresztowanie L. K. na okres trzech miesięcy. Złożone przez powoda zażalenie nie zostało uwzględnione i w efekcie powód nadal przebywa w areszcie śledczym. Aktualnie, po wniesieniu aktu oskarżenia, postępowanie przeciwko powodowi toczy się przed Sądem Rejonowym w Siedlcach i nie zostało jeszcze zakończone wydaniem wyroku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań L. K. – karta 64v oraz zeznań T. P. – karta 64v-65v, które w tym zakresie były spójne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

Powód wystąpił z roszczeniami o zapłatę określonych kwot tytułem zadośćuczynienia oraz renty przeciwko T. P.. W uzasadnieniu pozwu a także składając zeznania stwierdził, że pozwany jako prokurator w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego bezprawnie skierował przeciwko niemu wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania nie mając ku temu podstaw w zgromadzonym materiale dowodowym, lecz kierując się wyłącznie wyjaśnieniami drugiego podejrzanego oraz tym, że powód był wcześniej karany. Powód zarzucał więc pozwanemu bezprawność działania w trakcie wykonywania czynności zawodowych prokuratora prowadzącego postępowanie przygotowawcze i przyznał, że z pozwanym miał jedynie kontakt jako z prokuratorem.

Na wstępie przypomnieć należy, że Prokurator Generalny oraz podlegli mu prokuratorzy powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowią Prokuraturę, która jest organem ochrony prawnej i jej zadaniem jest strzeżenie praworządności oraz czuwanie nad ściganiem przestępstw. Zadania te Prokurator Generalny i podlegli mu prokuratorzy wykonują między innymi przez prowadzenie lub nadzorowanie postępowania przygotowawczego w sprawach karnych oraz sprawowanie funkcji oskarżyciela publicznego przed sądami (art. 1, 2 i 3 Ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, tekst jednolity Dz. U. z 2011 r., Nr 270, poz. 1599 ze zm.).

Nie może więc być żadnych wątpliwości, że kwestionowane przez powoda czynności pozwany podjął nie w imieniu własnym, lecz jako prokurator (...)realizując jednocześnie władcze działania państwa.

Z tych względów przywołać należy art. 417 § 1 kc, zgodnie z którym za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Zauważyć też trzeba, iż na uregulowanie to pozwany powołał się w złożonej odpowiedzi na pozew wskazując na brak po swojej

stronie legitymacji biernej do występowania w procesie, lecz pomimo tego powód popierał w dalszym ciągu swoje powództwo przeciwko osobie fizycznej – T. P.. Tymczasem określona w art. 417 k.c. konstrukcja odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej zakłada wyłącznie odpowiedzialność osoby prawnej - Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego oraz innych osób prawnych, wykonujących z mocy prawa władzę publiczną. Osoba prawna odpowiada więc za zachowania osób tworzących jej strukturę organizacyjną i bez względu na miejsce zajmowane w tej strukturze zachowania tych osób fizycznych „obciążają” tę osobę prawną. Chodzi tu nie tylko o działania organów osób prawnych, ale wszelkich innych jednostek organizacyjnych i pracowników przynależnych do tych struktur. Nie zawsze też konieczna jest identyfikacja osoby fizycznej, będącej bezpośrednim sprawcą szkody. Jeżeli uszczerbek powstał wskutek działania jednej lub kilku osób realizujących władcze funkcje danej osoby prawnej, to niemożliwość zidentyfikowania tych bezpośrednich sprawców szkody jest prawnie irrelevantna. Istotne jest, że chodzi o osoby, których zachowania związane są z działalnością polegającą na wykonywaniu władzy publicznej.

Z tych względów należało uznać, iż pozwany T. P. nie jest osobiście odpowiedzialny za ewentualne nieprawidłowości w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego i szkody z tego tytułu wynikłe. Stąd też Sąd uznał za zbędne prowadzenie postępowania dowodowego w celu ustalenia, że powód „został niesłusznie aresztowany” i w związku z tym nie uwzględnił wniosku powoda o odroczenie rozprawy w celu złożenia wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe Sąd powództwo oddalił oraz z uwagi na aktualną sytuację osobistą i materialną powoda nie obciążył go kosztami procesu w oparciu o art. 102 kpc.